

[Starcke.]

Import, men man skulde have godt med Kontrol, og det gjaldt om at skabe Beskæftigelse — alle disse gamle, gamle Talemaader, som ikke har nogen Aktualitet længere.

Jeg vil gerne lige rette endnu et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister. Hvem er det herhjemme, som skal bestemme over Marshall-Pengenes Brug? Bliver det Markedet og Erhvervslivet, eller bliver det Embedsmændene? Og hvis man lægger det over i Embedsmændenes Haand, lægger det over i internationale Planer, vil det saa ikke betyde, at man løfter vort lille, hjemmestrikede Restriktionssystem op i Verdensformat, og at saa Ødelæggelserne vil blive derefter? Samtidig kan man jo beklage, at det smukke Nationalbudget, man fik for et Par Uger siden paa fint glittet Papir med Rigsvaaben og alt det, allerede nu 14 Dage efter skal være lige til Papirkurven. Der er dog en Ting, som er glædelig, og det er dette, at man i Dag her i det høje Ting har set saa mange Partier give deres Tilslutning til dette Forslag. I og for sig undrer det os; vi havde egentlig troet, at Retsforbundet vilde blive de eneste, som kunde give Tilslutning til denne Politik. Men vor Tilslutning vil vi gerne gøre afhængig af den højtærede Udenrigsministers Svar paa de Spørgsmaal, jeg har rettet til ham.

Jeg mener dog i fuldt Alvor, at der i denne Ordning ligger en Chance for at faa fjernet de Hindringer, som lægger sig i Vejen for Europas Genrejsning. Vi har set, hvordan Tyskland har været i Stand til at kvæle sig selv i Planøkonomi og Kollektivism, vi har set, hvorledes det store engelske Imperium er ved at bukke under af de samme Aarsager. Vi har, som Professor Röpke siger, i Sverige set

„et enestaaende Eksempel paa et neutralt og rigt Land, der meget hurtigt har frembudt de samme Sygdomstegn, efter at det har fulgt samme Erhvervs-politik“.

Og videre siger han:

„Desværre er denne Recept meget simpel. Den lyder: man skaber et Inflationstryk ved Overbelastning af Erhvervslivet, og saa sætter man som Modvægt derimod en af Staten ledet Tvangsøkonomi. Deri ligger Hemmeligheden ved at løse den vanskelige Opgave i Løbet af kort Tid at forvandle en haard Valuta til en blød, saadan som man har gjort i Sverige.“

Vi har set herhjemme i Danmark, hvorledes vi gik ud af Krigen med et nogenlunde helt bevaret Produktionsapparat, med en

Befolkning, som havde bevaret sin Arbejds-kraft, med hele vort Territorium og med vor Landbrugsproduktion liggende saadan, at den i Løbet af kort Tid vilde kunne naa op paa fuld Produktionskraft. Vi gik ganske vist ind i Efterkrigstiden med tømte Varelagre, og vi gik ind med en reduceret Skibstonnage, men det, der har forhindret Danmarks Genopbygning, er ikke disse relativt betydningsløse Tab, men derimod den Politik, vi selv har ført i tre Aar siden da.

Jeg hilser Marshall-Planen velkommen, og jeg haaber, den maa føre til det Resultat, som den har Mulighed for at føre til. Men jeg vil paa den anden Side sige, at Marshall-Hjælpen bliver kun en stakket Hjælp, hvis ikke der gøres Ende paa den senile Kollektivism, for Amerikas Reserver er ingenlunde udtømmelige, og det gælder derfor for Europa, det gælder for Danmark, og det gælder for den danske Regering selv at gaa i Spidsen.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Først vil jeg gerne takke de ærede Ordførere for de politiske Partier, som var i Stand til at give Tilslutning til de to Forslag, jeg har haft den Ære at forelægge. Blandt de mange Betragtninger, de ærede Ordførere anstillede, var der ogsaa adskillige, som jeg hørte med stor Glæde, og som jeg fuldt ud kan slutte mig til.

Maa jeg dernæst gøre den Bemærkning, at ingen mere end jeg beklager, at Teksten til Overenskomsten mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater ikke har kunnet forelægges saadan, at Rigsdagen havde faaet bedre Tid til at behandle den. Maa jeg minde om, at den amerikanske Lov af 3. April i Aar indeholder den Bestemmelse, at den midlertidige Hjælp, som kan ydes Europas Lande, kun kan strække sig over 90 Dage, altsaa 3 Maaneder, indtil den 3. Juli, medmindre der inden den Tid mellem Amerika og hvert enkelt af Marshall-Landene i Europa er sluttet en særlig Overenskomst; hvis Overenskomsten ratificeres efter den 3. Juli, vil Marshall-Hjælpen i Medfør af den amerikanske Lovgivning blive standset. Det er derfor af betydelig og af stor Interesse for de europæiske Lande, at de indgaar og endeligt godkender disse Traktater mellem dem selv og Amerika inden den 3. Juli.

Paa den anden Side er det først for ganske nylig, at en Tekst er blevet tilvejebragt. Forhandlingerne har staaet paa i de sidste Par Maaneder — man kan maaske datere dem fra Midten af Maj, da et amerikansk Udkast blev forelagt de europæiske